

«Родинні цінності»

Мета: ознайомити учнів з поняттями «сім'я», «рід», «родина», «родовід», «родинні традиції», «щастя»; учити взаєморозуміння, взаємодопомоги, усвідомлення своїх обов'язків; закласти в учнів бажання виявляти увагу й повагу до рідних, творити добро, нести красу в дім своїми думками й вчинками; зацікавити учнів пошуками коріння свого родоводу; виховувати повагу до педагогічної спадщини В. О. Сухомлинського

Обладнання: записи на дошці: «сім'я», «рід», «родина», «родинні традиції»; фотостенд «Моя сім'я»; стенд «Людське безсмертя з роду і до роду увись росте з корінням родоводу»; малюнки дітей «Портрет моєї сім'ї»; Родинне дерево; поради В. О. Сухомлинського

Тип заходу: подорож

Ми всі – одна сім'я,

єдина ми родина.

Мільйони різних «я»,

а разом – Україна.

А. Матвійчук

I. Організаційний момент.

Добрий день, діти! Добрий день, шановні батьки, колеги, гості! Дуже приємно, що ми сьогодні зібралися в нашому теплому родинному колі.

II. Мотивація виховної діяльності.

(Учні виходять по черзі у центр класної кімнати)

Сім'я – це пристань і гавань,

Сюди повертаєшся знов

Із мандрів далеких і плавань,

Тут вічно панує любов.

Тебе тут завжди пам'ятають,
Куди б ти не їхав, не йшов,
На тебе постійно чекають
Увага, турбота, любов.

Сімейний вогонь палає
Теплом наповнивши дім.
Хай тато маму кохає,
Хай щастя не зраджує їм.

III. Оголошення теми і мети заходу.

1. Слово вчителя.

Тема нашого заходу «Родинні традиції як основа сімейного виховання». Ми ознайомимося з поняттями «сім'я», «рід», «родина», «родовід», «родинні традиції», навчимося цінувати все, що пов'язує нас із сім'єю, родиною, батьківською хатою.

2. «Мікрофон».

- Як ви розумієте поняття щастя?

(Учні передають мікрофон і по черзі відповідають на поставлене питання).

Можливі відповіді:

Щастя – це коли мені всі посміхаються.

Щастя – це коли я живу з татом і мамою.

Щастя – це коли у мене все є.

Щастя – це коли тато з мамою не сваряться.

- Як ви розумієте поняття «сім'я»?

Можливі відповіді:

Сім'я – це люди, які проживають в одному будинку.

Сім'я – тато, мама і я.

Сім'я – це тато, мама, бабуся, дідусь і сестричка.

Сім'я – це мільйонна частинка нашої держави – України.

3. Слово вчителя.

Давайте звіримо наші відповіді із записами на дошці.

(Учні читають вголос записані на дошці поняття).

Сім'я – група близьких родичів, що проживають разом.

Щастя – почуття цілковитого задоволення життям.

Про спокій, мир та злагоду в своєму домі мріє кожна родина. У сім'ї прагнемо знайти спокій, затишок, захист, хочемо мати свій дім за оберіг від усього лихого в цьому житті.

IV. Хід заходу.

Зупинка «Моя сім'я»

1. Слово вчителя.

У кожного з нас є своя родина. Це найдорожчі нам люди, які нас найбільше люблять. І ми їх найбільше любимо, бо без них не уявляємо свого життя.

(Учні читають вголос записане на дошці поняття).

Родина – група людей, що складається з батьків, дітей, внуків і близьких родичів.

Про свою сім'ю розповість Швець Володимир.

Я живу у дружній сім'ї: з татом, мамою, бабусяю, братом. Мого тата Сергія Володимировича назвали на честь його дядька, який загинув на війні. Назвали тому, що дядько був хорошою людиною.

Я люблю свою матусю Ольгу Михайлівну. Вона народилася в Казахстані. Ще є брат Дмитро. Він дуже гарний хлопець. Ми з ним граємо у футбол та інші ігри. Він надійний – найкращий брат на землі. Мою бабусяю звати Раїса Єгорівна. Вона пенсіонерка.

Я дуже люблю свою сім'ю.

2. Розгляд фотостенду «Моя сім'я».

(Учні по черзі підходять до стенду, показують фото своєї сім'ї, зачитують підпис).

Можливі підписи:

Фото1 – мама у мене добра, уважна, терпляча й чуйна.

Фото2 – а моя мама найкраща у світі.

Фото3 – мама доглядає мене, а тато весь час на роботі, він піклується про всю сім'ю.

Фото4 – ось така моя сім'я – невелика і проста.

Фото5 – моя сім'я найкраща – велика, працьовита.

Фото6 – мій тато – дуже гарна людина, він сильний, мужній, моя мама – майстриня на всі руки.

Зупинка «Родовідне дерево»

1. Слово учня.

«Родина», «рід» - які слова святі!

Вони потрібні кожному в житті.

Бо всі ми з вами – гілочки на дереві,

Що вже стоять віки.

Це дерево – наш славний родовід.

Це – батько, мати, прадід твій і дід.

(Учні читають вголос написане на дошці поняття).

Рід – ряд поколінь, що походять від одного предка.

2. Слово вчителя.

Кожне дерево має своє коріння, так і кожна родина має своє минуле. Наші предки уявляли життя людей на землі, як Велетенське Дерево Роду. Свій маленький листочок на цьому дереві має кожен із вас.

Ви, діти, цікавилися історією свого роду, розпитували у своїх батьків, бабусь і дідусів про коріння родини і намалювали свої родовідні дерева, які сьогодні представлені тут.

3. Робота зі стендом «Людське безсмертя з роду і до роду увись росте з корінням родоводу».

(Учні підходять до стенду, показують своє родовідне дерево і розповідають про свій рід).

Можлива розповідь:

У мене гарна сім'я. Берегинею нашого роду є прабабуся Дуся. Їй уже 94 роки. Прабабу син чоловік, мій прадідусь, помер ще на війні. У прабабусі народилася моя бабуся Наталія. Вона працювала кухарем, бухгалтером, оператором на бензоколонці. Бабуся вийшла заміж за дідуся Миколу. Вони живуть у злагоді уже 40 років.

Зараз бабуся та дідусь на пенсії.

У 1966 народилася моя мама Люба. 1985 року вона вийшла заміж за мого тата Миколу, через рік народилася моя сестричка Тетяна. Я народилася 1995 року, назвали мене на честь бабусі Наталею.

Зупинка «Сімейний вернісаж»

(Учні читають запис на дошці)

Сімейні традиції – переданий із покоління в покоління досвід.

1. Слово вчителя.

Одна із сімейних традицій – зберігати пам'ять про свою родину. Зберігається вона на фотокартках, дитячих малюнках, вишивках, а найголовніше – у серці кожного.

Ви намалювали портрети своєї сім'ї. Вони цікаві тим, що пройшли через ваше серце, вини світяться вашою любов'ю і ставленням до своєї сім'ї.

(Учитель знайомить з малюнками учнів).

2. Виступи учнів.

(Учні розповідають про сімейні традиції).

Можлива розповідь:

Традиції нашої сім'ї тісно пов'язані з традиціями та святами українського народу. Це святкування Нового року, Дня Святого Миколая, Великодня і, звичайно ж, днів народження кожного із членів родини. Усі ці дати ми святкуємо всією родиною дуже весело і завжди по-різному.

Але в нашій родині є ще одне – тільки наше сімейне свято. У нього немає конкретної дати, це той день, коли до нас приїжджає мій старший брат Володя. Він закінчив Національну музичну Академію Наук України ім. Чайковського і проживає в Парижі. Володя – оперний співак. Коли він приїжджає, то у нас збирається вся родина. Він розповідає, у яких країнах побував, що цікавого бачив. А потім ми всі співаємо українські та російські пісні. Час проходить дуже цікаво, весело і непомітно.

Ось така сімейна традиція є в нашій родині.

Зупинка «Сімейні обов'язки»

1. Слово вчителя.

Сім'я – це люди, які проживають разом. Кожна людина в сім'ї має свої обов'язки, бо без цього не можливе співіснування.

Прослухайте вірш А. Костецького «Домашній твір»

(Вірш можна читати за ролями).

Автор. Вітько-бідак страждає так,

Аж здригує ногами!

Він – за столом,

Він пише твір:

«Я помагаю мамі».

Старанно олівець гризе

Та супить брови грізно,

Але нічого – хоч умри! –

До голови не лізе...

Та ось тихесенько зайшла

В його кімнату мама.

Мама. Вітюнь, будь ласка, в магазин

Сходи за сірниками.

Син. Ідея!

Автор. Вигукнув синок,

А мамі...

Син. Ну й морока!

Сама іди! Я твір пишу –

Роблю важкі уроки.

Автор. І мама вийшла... а Вітько

Швиденько пише в зошит.

Син (пише). «Я в магазин завжди ходжу,

Коли мене попросять...»

Автор. Хвилин за десять мама знов

З'являється у дверях,

Мама. Вітюнь, картопельки начисть,

А я зварю вечерю.

Син. Сама начисть!

Автор. Кричить Вітько.

Та так, що ледь не лопне.

Син. Я твір пишу! Я – зайнятий!

Сама вари картоплю!

Автор. Виходить мама, а синок

Писати знов сідає.

Син (пише). «Я мамі сам варю обід,

Вечерю та сніданок...»

Автор. Радіє син.

Син. Не твір, а люкс!

Оцінка буде гарна!

Автор. І геть не думає про те,

Що він радіє марно.

2. Мозкова атака.

- У чому закладається допомога Вітька матері?
- Яку оцінку ви б поставили Вітькові за твір?
- Якою людиною виросте Вітько?

Зупинка «Наукова»

1. Слово вчителя.

Видатний радянський педагог Василь Олександрович Сухомлинський усе своє життя займався проблемами виховання і розвитку учнів. Коли його запитували, що найголовніше у його житті, то він відповідав: «Любов до дітей». Сьогодні я хочу познайомити вас із щирими мудрими порадами В. А. Сухомлинського, що йдуть від серця і до серця і породжують розумові, моральні, естетичні почуття.

2. Поради В. О. Сухомлинського учням.

(Батьки виходять по черзі до дошки і зачитують учням поради

В. О. Сухомлинського).

«Ти живеш серед людей. Не забувай, що кожний твій вчинок, кожне твоє бажання позначається на людях, що тебе оточують. Знай, що є межа між тим, що тобі хочеться, і тим, що можна. Перевіряй свої вчинки. Роби все так, щоб людям, які тебе оточують, було добре».

«Ти користуєшся благами, створеними іншими людьми. Люди дають тобі щастя дитинства. Плати їм за це добром».

«Усі блага і радощі життя створюються працею. Без праці не можна чесно жити. Нероба, дармоїд – це трутень, що пожирає мед працюючих бджіл. Навчання – твоя перша праця. Йдучи до школи, ти йдеш на роботу».

«Будь добрим і чуйним до людей. Допмагай слабким і беззахисним, товаришу в біді. Не завдавай людям прикрості. Поважай та шануй матір і батька, вони дали тобі життя, вони виховують тебе, вони хочуть, щоб ти став чесним громадянином, людиною з добрим серцем і чистою душею».

«Не будь байдужим до зла. Борись проти зла, обману, несправедливості. Будь непримиримим до того, хто прагне жити за рахунок інших людей, завдає лиха іншим людям, обкрадає суспільство».

Зупинка «Музична»

(Учні виходять у центр кімнати, стають півколом і виконують пісню «Одна калина»)